

εἶδους ἐν οἷς δὲν οἰκτεῖται τοσοῦτον ἡ κα-
τάστασις τῶν ἡττωμένων ὅσῳ ἐκθειάζεται
ἐν μέρει σκωπτικῶς καὶ καταδείκνυται ἡ ἔξο-
χος ῥωμαλεότης καὶ δύναμις ἣν ἀνέπτυσσον οἱ
νικηταὶ κατὰ τὰς τρομερὰς ταύτας συμπλοκάς
ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐξήρχοντο πάντοτε σχεδὸν
ἐλβεινῶς ἡκρωτηριασμένοι.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ).

K. I. A.

ANON.

Ὅποια ἡ γενεὰ τῶν φύλλων, τιαυύτη καὶ ἡ
τῶν ἀνδρῶν. Ἀλλὰ μὲν φύλλα ὁ ἄνεμος σκορ-
πίζει ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ δὲ φύονται ἐπὶ τῶν
θαλερῶν δένδρων· καὶ τότε τὸ ἔαρ ἐπέρχεται.
Παρομοίως καὶ αἱ τῶν ἀνδρῶν γενεαί, ἀλλὰ
μὲν φύονται, ἀλλὰ δὲ ἐκλείπουσι.

ΟΜΗΡΟΣ.

Οὐχ' οἱ πελώριοι, οὐδ' οἱ εὐρύνωτοι ἄνδρες
εἰσὶν οἱ ἰσχυρότεροι, ἀλλ' οἱ ἐχέφρονες ἐπικρα-
τοῦσι πανταχοῦ. Διότι καὶ ὁ βοῦς ἔχει μὲν
εὐρέα νῶτα, μικρὰ ὁμῶς μᾶστιξ ὁδηγεῖ αὐτὸν
ὅπου βούλεται.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ

Τὸν ἀέρα τις
καὶ μόνον ἀναπνέων τοῦ οἰκήματος
τῶν δυναστῶν μολύνεται, ἀφ' οὗ προτοῦ
τὴν κλίμακ' ἀναβαίνων εἰς ἐκάστην
τῶν βαθμίδων ἀνὰ μίαν πάσας ἐκδυθῇ
τὰς ἀνθρωπίνους ἀρετάς.

Δ. Ν. ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ.

Ἐν καὶ μόνον ψεῦδος ἀρκεῖ, ὅπως κατα-
στρέψῃ διὰ παντὸς τὴν πίστιν ἐκείνην, ἥτις
εἰς τινὰς καρδίας εἶναι ἡ βᾶσις τοῦ ἔρωτος.

Balzac.

Υπάρχουσι στιγμαὶ καθ' ἃς ἡ φύσις φαίνε-
ται ἀπεχθής.

Τὰ Ἠλύσια πεδία, πλήρη ἡλίου καὶ πλή-
θους, δὲν ἦσαν εἰμὴ φῶς καὶ κονιορτός, δύο
πράγματα ἐξ ὧν ἡ δόξα σύγκειται.

Ὁ ἔρως εἶναι ὁ τῶν ἀγγέλων πρὸς τοὺς ἀ-
στέρας χαιρετισμός.

U. Hugo.

Οἱ πενέστεροι εἰσὶ πολλάκις οἱ μᾶλλον γεν-
ναιοῦδες. Ἐνίοτε δὲ δείκνυνται τοιοῦτοι ὅπως
ἀποκρύψωσι τὴν πενίαν των.

Ἡ ἐλαχίστη χαρὰ εἶναι μεγάλη ἡδονὴ δι' ἐ-
κείνους, οἵτινες ζῶσι πάντοτε ἐν τῇ δυστυχίᾳ.

Paul de Kock.

Ὁ νοῦς μὲ πόθους καὶ ὄνειρα τὰ χρόνια μας
[στολίζει

θολόνεται σὰν οὐρανός
καὶ μὲν ἡ μνήμη σὰν φανός,
ποῦ ἐρημιά φωτίζει.

Σ. ΚΑΡΥΔΗΣ.

Ὅταν εὕρισκώμεθα εἰς τὴν ἀκμὴν τῶν ἐσχά-
των ἡδονῶν, ἐν κέντρον, οὕτως εἰπεῖν, μᾶς διε-
γείρει ἐκ τοῦ ὕπνου, ἵνα μᾶς συμβουλευσῇ τρό-
πον τινὰ νὰ ἐπωφεληθῶμεν τῆς ἀκαριαίας ἐκεί-
νης στιγμῆς. Ἐν ὥρᾳ τῶν ὑπερβολικῶν θλί-
ψεων, τοῦναντίον, ἀγνοῶ ὁποῖον βᾶρος ἐπικά-
θῃται τῶν βλεφάρων μας καὶ μᾶς φέρει τὸν
ὕπνον.

Εὐτυχεῖς οἱ μὴ ἰδόντες ποσῶς τὸν καπνὸν
τῶν ἐορτῶν τοῦ ξένου, καὶ οἱ παρευρεθέντες μό-
νον εἰς τὰς πανηγύρεις τῶν πατέρων αὐτῶν!

Chateaubriand.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ.

Σωματικά ἐλλείψεις ἐπισήμων τινῶν
προσώπων.

Ὁ ἀνώνυμος συγγραφεὺς τῶν *Nugae Venales*
(1663) βιβλίου ἀνατυπωθέντος πολλάκις, με-
ταξὺ πολυαρίθμων ἀστείων ζητημάτων, τίθησι
καὶ τὸ ἐξῆς. «Ὅποια ἡ ὠραιότερα ῥίς; —
«Ἡ μεγάλη, ἀπαντᾷ. Παρατηρήσατε πρὸς βε-
βαιώσιν τὰς εἰκόνας τῶν ῥωμαίων αὐτοκρα-
τόρων. Ἡ ῥίς τοῦ Νουμᾶ ἦτο ἡμίσεως ποδός,
»ἐξ οὗ ἔλαβε καὶ τὴν ἐπὶ κλησὶν Πομπήλιος.
»Κατὰ τὸν Πλούταρχον ὁ Λυκούργος καὶ ὁ
»Σόλων (!) εἶχον τὸ αὐτὸ πλεονέκτημα, ὥς
»καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς Ἰταλίας, ἐξαιρέσει
»τοῦ Ταρκυνίου τοῦ ὑπερηφάνου, τοῦ καὶ ἐκ-
»θρονισθέντος. Ἡ ὑπερμεγέθης ῥίς εἶναι ση-
»μαῖον σοφίας, ἀπόδειξις ὁ Ὀμηρος, οὗτινος ἡ
»ῥίς ἦν ἐπὶ τὰ δακτύλων. Ὑπάρχει δὲ καὶ παρ-
»νομία, ὅτι οἱ φρόνιμοι ἀπὸ μακρὰν ὁσφραί-
»νονται, οἱ δὲ ἀνόητοι ποσῶς. (*Courée, Loi-
»rées Atteraires* Τόμ. VII, 6. 116.

«Οἱ μακρόρρινοι, λέγει ὁ Βινιέλ-Μαρβίλ,
»τιμῶνται παρ' ἅπαντι τῷ κόσμῳ, ἐξαιρέσει